

Rep. nr. 39/15

*

NB-015-14
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
beslissing van 14
december 2015

*

Beroep tegen de
beslissing van de
Kamer van eerste
aanleg van 22 oktober
2014

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : A..., met maatschappelijke zetel te XXXX,
appellante,

voor wie optreedt als raadsman: mr. B... loco
mr. C..., advocaten met kantoor te XXXX.

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie
en controle, openbare instelling van sociale
zekerheid, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, dr. D...,
geneesheer-inspecteur, en mevrouw E...,
attaché, ambtenaren bij geïntimeerde.

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier van de Dgec;
- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 22 oktober 2014, ter kennisgeving gegeven aan de betrokken partijen op 29 oktober 2014;
- het verzoekschrift tot hoger beroep van 26 november 2014, ontvangen op de griffie op 28 november 2014;
- de besluiten van geïntimeerde van 25 februari 2015, neergelegd op de griffie op 25 februari 2015;
- de besluiten van appellante van 3 maart 2015, ontvangen op de griffie op 9 maart 2015;
- de oproepingsbrieven van 17 juli 2015.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2015:

- mr. B... in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellanten;
- mevr. E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde.
- dr. D... in de uiteenzetting van het technische luik van de besluiten van namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden daarna gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 24 november 2015, waar de zaak verder in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 14 december 2015.

1. VOORWERP VAN HET GESCHIL

Geïntimeerde heeft een onderzoek ingesteld naar de realiteit en conformiteit van de verstrekkingen die door appellante werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering.

Naar aanleiding hiervan werd een proces-verbaal van vaststelling opgesteld op 18 november 2010.

Er werden appellante voor de periode van 1 oktober 2008 tot en met 31 oktober 2009 volgende inbreuken ten laste gelegd in een procedure voor de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Riziv:

Het attesteren van verstrekkingen op verzamelgetuigschriften voor verstrekte hulp niet conform de wet en haar uitvoeringsbesluiten

(inbreuk op de artikelen 2n en 73bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet)

1. Het attesteren van verstrekkingen 425294 of 425692 (forfait B) daar waar niet voldaan is aan de bepalingen van artikel 8 § 1, 1° II en 2° II (fysieke afhankelijkheidstoestand).

(inbreuk op het K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en haar wijzigingen, Afdeling 4. - Verzorging verleend door gegraduateerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten /ziekenhuis-assistenten of met dezen gelijkgestelden, artikel 8, § 1, 1° II en 2° II)

Bij 2 verzekerden zouden in de periode 1 september 2008 tot en met 31 augustus 2009 (met invoerdatum na 25/11/2008) de volgende nomenclatuurnummers ten onrechte zijn aangerekend : 323 x 425294 (W 7,371) en 142 x 425692 (W 10,944).

De ten onrechte uitgave van de ziekteverzekering voor het geheel van niet reglementair aangerekende verstrekkingen forfait B, zou € 8.894,09 bedragen, na toepassing van de verschilregel. Dit bedrag werd niet terugbetaald.

2. Het attesteren van verstrekkingen 425272 of 425670 (forfait A) daar waar niet voldaan is aan de bepalingen van artikel 8 § 1, 1° II en 2° II (fysieke afhankelijkheidstoestand)

(inbreuk op het K.B. van 14 september 1984 tot vaststelling van de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen en haar wijzigingen, Afdeling 4. - Verzorging verleend door gegradueerde verpleegkundigen of met dezen gelijkgestelden, vroedvrouwen, verpleegkundigen met brevet, verpleegassistenten /ziekenhuisassistenten of met dezen gelijkgestelden, artikel 8, § 1, 1° II en 2° II)

Bij 2 verzekerden zouden de nomenclatuurnummers 425272 (254 x) en 425670 (56 x) ten onrechte zijn aangerekend voor € 2.473,1 euro, dit met toepassing van de verschilregel.
Dit bedrag werd niet terugbetaald.

Het totale bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen zou € 11.367,19 bedragen.

De Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV oordeelde in zijn administratieve beslissing van 11 mei 2012 als volgt:

“- stelt vast dat de feiten die zijn vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 18.11.2010 naar genoegen van recht bewezen zijn en houdt ze dus aan;

- stelt vast dat de feiten een inbreuk zijn op het bepaalde in artikel 73bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet;

- vordert van A... op basis van artikel 142, § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van € 11.367,19 terug;

legt A... bovendien op basis van artikel 142, § 1, 2° van de gecoördineerde wet een administratieve geldboete van € 11.367,19 (100%) op, waarvan € 5.683,59 (50%) effectief en € 5.683,59 (50%) met uitstel gedurende de periode van 3 jaar.”

Tegen die administratieve beslissing tekende appellante beroep aan bij de Kamer van eerste aanleg.

- **Betwiste beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 22.10.2014**

De Kamer van eerste aanleg oordeelde in de bestreden beslissing als volgt:

“(…) Recht doende op tegenspraak.

Neemt er akte van dat geïntimeerde de in zijn administratieve beslissing van 11 mei 2012 opgelegde administratieve geldboete heeft herleid tot 250 € x 5,5 (4,5 opdecimen), hetzij 1.375 € en dit overeenkomstig de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek;

Verklaart het beroep van appellante tegen de bestreden beslissing van geïntimeerde van 11 mei 2012 ontvankelijk doch ongegrond;

Bevestigt de bestreden beslissing, mits toepassing van de voormelde herleiding van de administratieve geldboete.

Stelt de terugvordering ten laste van appellante vast op een bedrag van 12.742,19 € (11.367,19 € + 1.375 € administratieve geldboete).

Stelt vast dat appellante 17.050,78 € terugbetaalde aan het Riziv.

Zegt voor recht dat het Riziv ertoe gebonden is om appellante een bedrag van 4.308,59 € terug te betalen. (...)"

Het is die beslissing die thans wordt aangevochten voor de Kamer van Beroep.

Vorderingen voor de Kamer van Beroep

Appellante vordert blijkens de besluiten van 3 maart 2015:

"In hoofdde: De bestreden beslissing van de teniet te doen in al haar onderdelen en aldus de vordering van geïntimeerde minstens als ongegrond af te wijzen;

In ondergeschikte orde én voor zover de vordering tot terugbetaling ontvankelijk en gegrond zou worden verklaard quod certe non: de vordering tot veroordeling tot betaling van een administratieve geldboete af te wijzen;

In meest ondergeschikte orde en voor zover de vordering van geïntimeerde tot terugbetaling en de vordering tot betaling van een administratieve geldboete gegrond zou worden verklaard, overeenkomstig de toepassing van de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek een administratieve geldboete van €25 tot €250 op te leggen en deze geldboete met uitstel op te leggen;"

Geïntimeerde vordert blijkens de besluiten van 25 februari 2015:

"- het beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

- dienvolgens, de bestreden beslissing te bevestigen in al haar onderdelen”

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van appellante

De appellante voelt zich gegriefd door de bestreden beslissing en roept volgende grieven in:

- De schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; inzonderheid de motiveringsplicht, de gebrekkige bewijsvoering en het rechtszekerheidsbeginsel
- De schending van het beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechtsinstantie
- Het feit dat de verschillende tenlasteleggingen niet bewezen zijn, en dat het herevalueren van iemands afhankelijkheidsgraad, de test van de redelijkheid niet kan doorstaan ;
- Dat (specifiek) bepaalde patiënten in strijd met de realiteit door de inspecteurs-verplegers ondergeschaald werden in de KATZ-schaal.
- Dat gelet op de goede trouw van appellante, in geen geval een administratieve geldboete kan worden opgelegd.

Appellante vraagt dat de Kamer van beroep zou oordelen als volgt: De bestreden beslissing teniet te doen in al haar onderdelen en aldus:

- In hoofdorde de vordering van geïntimeerde onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
- In ondergeschikte orde geen administratieve geldboete op te leggen;
- In meest ondergeschikte orde en voor zover de vordering van geïntimeerde tot terugbetaling en de vordering tot betaling van een administratieve geldboete gegrond zou worden verklaard, overeenkomstig de bepalingen van het Sociaal Strafwetboek een administratieve geldboete van € 25 tot € 250 op te leggen en deze geldboete met uitstel op te leggen;

2. Standpunt van de geïntimeerde

Geïntimeerde vraagt dat de Kamer van beroep het beroep ongegrond zou verklaren en bijgevolg de beslissing a quo te bevestigen.

3. Beoordeling

3.1. Over de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

3.1.1. De geïntimeerde merkt terecht op dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen als dusdanig niet toepasselijk is op de procedure die gevoerd wordt door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle. Deze procedure wordt immers gevoerd van zodra er een materiële vaststelling is van een inbreuk op de bepalingen van de nomenclatuur. Deze procedure wordt ingesteld krachtens de wet zelf, van zodra een inbreuk wordt vastgesteld. Het gaat in casu niet om een éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van het bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een bestuurde.

3.1.2. Dit middel is bovendien niet gegrond nu in het verzoekschrift van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle uitdrukkelijk werd verwezen naar het onderzoek dat door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle werd neergelegd ter griffie, inzonderheid de synthesenota nr. E/XXXX. In deze synthesenota wordt zeer duidelijk per inbreuk de wettelijke bepaling in extenso weergegeven. Tevens wordt verwezen naar de gevalsbespreking en wordt er weergegeven waarop de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle zich steunt. De synthesenota is zeer duidelijk gemotiveerd.

3.1.3. Ten onrechte stelt de appellante dat door de geïntimeerde het rechtszekerheidsbeginsel en/of het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Volledig ten onrechte stelt de appellante dat de adviserende geneesheren agenten zouden zijn van het RIZIV. Was er al dus een vertrouwen gewekt,- wat niet het geval is -, dan

nog was het vertrouwen niet gewekt door de geïntimeerde en is de vertrouwensleer dus niet van toepassing.

- 3.1.4.** De geïntimeerde heeft bovendien gelijk dat het rechtszekerheidsbeginsel en bij uitbreiding de vertrouwensleer geen toepassing kan vinden contra legem (zie en vgl. Cass. 1 maart 2010, *Arr.Cass.* 2010, nr. 139, hier navolgbaar).
- 3.1.5.** Bovendien wenst de Kamer van Beroep aan te stippen dat de appellante volledig verkeerd de rol en de bevoegdheid van de adviserende geneesheren inschat. De bepaling dat het formulier tot staving van de aanvraag tot forfaitaire honoraria, dat door de verpleegkundige moet worden ingevuld, aan de adviserend geneesheer moet worden bezorgd, en dat de tegemoetkoming lastens het stelsel van de ziekteverzekering alleen verschuldigd is behoudens verzet van de adviserend geneesheer of het Nationaal college van adviserende geneesheren, heeft alleen betrekking op de tegemoetkoming van de ziekteverzekering in de desbetreffende verstrekkingen. In rechte kan daaruit geenszins worden uit afgeleid dat, bij gebrek aan dergelijk verzet, de nomenclatuur correct werd toegepast door de verpleegkundigen (zie en vgl. R.v.St., 29 juni 2004, nr. 133.337, www.raadvanstate.be, hier navolgbaar).
- 3.1.6.** Ten onrechte stelt de appellante dat er in onderhavig dossier er sprake zou zijn van een gebrekkige bewijsvoering. Er is in de eerste plaats de vaststellingen gedaan door de inspecteurs-verplegers zelf. Deze personen zijn bevoegd om vaststellingen te doen en zijn uitermate vertrouwd met de evaluatie van de Katz-schalen. Daarnaast werden verschillende verzekerden verhoord en werden er nog eens verschillende huisartsen verhoord in verband met de overscoring van de evaluatieschaal. De appellante kan onmogelijk blijven voorhouden dat het onderzoek vluchtig werd gevoerd.
- 3.1.7.** Terecht stelt de geïntimeerde dat de belangrijkste eerste daad van onderzoek deze is van het persoonlijk contract dat de inspecteur of de controleur heeft met de betrokken verzekerden en zijn omgeving waarbij door anamnese en door de visu vaststellingen een eigen score wordt gegeven. De geïntimeerde merkt bovendien terecht op dat om de objectiviteit maximaal te garanderen, in het belang

van de appellante zelf, steeds de meest gunstige score werd weerhouden tussen deze van de huisarts én deze door de inspecteur of controleur. Bovendien werd de geïntimeerde in de persoon van verpleegkundigen en de regioverantwoordelijke van A... steeds gehoord nopens deze overscore.

3.2. Het recht op een eerlijk proces

- 3.2.1.** Ten onrechte stelt de appellante dat het recht op een eerlijk proces werd geschonden in de zin van artikel 6 van het EVRM. De Kamer van Beroep wenst vooreerst te stellen dat het recht op een eerlijk proces op tegenspraak gewezen en het recht op een onpartijdige rechter gelden als algemene rechtsbeginselen ten aanzien van elke juridictionele beslissing. Het beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid is vanzelfsprekend ook van toepassing op de Kamer van Beroep die kennis neemt van dit dossier.
- 3.2.2.** Overeenkomstig artikel 144 § 1 van de Z.I.V.-wet 1994 worden bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle Kamers van eerste aanleg en Kamers van beroep ingesteld. De kamer van eerste aanleg is krachtens de wet samengesteld uit een door de Koning benoemde stemgerechtigde voorzitter (magistraat of eremagistraat) en twee stemgerechtigde leden, artsen, benoemd door de Koning op de kandidaten door de verzekeringsinstellingen voorgedragen, als werkende leden en twee stemgerechtigde leden benoemd door de Koning uit de kandidaten voorgedragen door de groepen representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners/verzorgingsinstellingen als werkende leden. De Kamer van Beroep is krachtens de wet samengesteld uit een door de Koning benoemde magistraat (of eremagistraat), als werkend lid, en twee leden, artsen, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten door de verzekeringsinstellingen, als werkende leden en twee leden, met raadgevende stem, benoemd door de Koning uit de kandidaten voorgedragen door de groepen representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners/verzorgingsinstellingen als werkende leden.
- 3.2.3.** De voordracht door de Koning uit lijsten voorgedragen door de verzekeringsinstellingen en de groepen representatieve organisaties van zorgverleners en/of verzorgingsinstellingen impliceert niet dat de leden van de

Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van Beroep zouden zetelen als vertegenwoordigers van deze instellingen. De leden zetelen in hun persoonlijke naam en leggen als lid van de Kamer van eerste aanleg of van de Kamer van Beroep de bij decreet van 20 juli 1831 voorgeschreven eed af betreffende de naleving van de wet (artikel 145, § 9 van de Z.I.V.-wet van 1994). Bovendien is bij de wet bepaald dat hun mandaat onverenigbaar is met dat van lid van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (artikel 145, § 2, tweede lid Z.I.V.-wet 1994).

- 3.2.4.** Het geheel van de voormelde bepalingen en uitgangspunten in zake de benoeming, de samenstelling en het mandaat van de leden van de Kamer van Eerste aanleg en van de Kamer van Beroep staat garant voor de onafhankelijkheid van de beide Kamers ten aanzien van beide partijen in deze zaak.
- 3.2.5.** Het argument van de appellante dat de Kamers van eerste aanleg en deze van Beroep zouden zijn opgericht in de " schoot " van het RIZIV strookt niet met de bepalingen van de wet. In artikel 144, § 1 van de Z.I.V.-wet 1994 wordt enkel vermeld dat deze kamers worden ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle. In geen geval maken de Kamers deel uit van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle.
- 3.2.6.** Het feit dat de terugbetaling die ten laste van appellante kan worden opgelegd, ten goede komt aan het RIZIV (in het algemeen belang), is evenmin een reden om deze Kamers met het RIZIV te vereenzelvigen;
- 3.2.7.** Het feit dat de zittingen van de administratieve rechtscolleges in de gebouwen van het RIZIV plaatsvinden, brengt de onafhankelijkheid van de administratieve rechtscolleges niet in het gedrang (zie en vgl. R.v.St. 29 juni 2004, nr. 133.338, www.raadvanstate.be , hier navolgbaar).

3.3. De bewijslast

- 3.3.1.** De appellante heeft gelijk door te stellen dat het aan de Dienst behoort om het bewijs te leveren van de inbreuken die aan appellante ten laste worden gelegd.
- 3.3.2.** Alleen het proces-verbaal van vaststelling heeft een bijzondere bewijswaarde, doch enkel en alleen voor wat

de materiële vaststellingen betreft gedaan door de geneesheren-inspecteurs. De bijzondere bewijswaarde kleeft niet aan de afleidingen of interpretaties van de nomenclatuur.

- 3.3.3. De verklaringen afgelegd door de verzekerden in de processen-verbaal hebben evenmin een bijzondere bewijswaarde. Deze verklaringen dienen door de Kamer van Beroep te worden getoetst aan de waarachtigheid. Daarmee dient rekening te worden gehouden met de o.a. de "medische" toestand van de verzekerden en de "afhankelijkheid" van deze verzekerden, die in casu worden verzorgd door de verpleegkundigen in dienst van appellante. Op zich vormt een verklaring van een verzekerde geen bewijs van de inbreuk. Deze moet altijd getoetst worden per geval.
- 3.3.4. Het argument van appellante dat met bepaalde verklaringen van verzekerden geen rekening kan worden gehouden omdat deze verzekerden oud, en/of dementerend zouden zijn, kan slechts deels aanvaard worden. Terecht merkt de geïntimeerde op dat een beginnende dementie niet inhoudt dat de verzekerden onbekwaam zijn. Bovendien is het zo dat het gaat om thuisverpleging. Er dient dan ook aangenomen te worden dat de verzekerde patiënten een hoge graad van zelfredzaamheid bezaten en voldoende geestelijk gezond om verklaringen af te leggen met kennis van zaken.

3.4. De verschillende tenlasteleggingen

- 3.4.1. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de tenlasteleggingen degelijk werden bewezen aan de hand van het grondig uitgevoerd onderzoek door de Dienst, en dat uitstekend werd belicht in de gevalsbespreking nr. E/XXXX, en dat werd gevoegd in het dossier van de rechtspleging.
- 3.4.2. De Kamer van Beroep stelt vast dat in haar syntheseconclusies de appellante betreffende de verzekerden F..., G... H... specifiek opmerkingen heeft gemaakt en gesteld dat de score weerhouden door de verplegers-inspecteurs onmogelijk de realiteit weergeven. De Kamer van Beroep gaat dan ook de tenlastelegging voor deze verzekerden specifiek nagaan en de argumentatie op dat punt ontmoeten.
- 3.4.3. Wat de verzekerde F...betreft stelt de appellante dat de

betrokken huisarts geen kennis zou hebben gehad van de richtlijnen bij het gebruik van de KATZ-schaal en dat zijn verklaring totaal in strijd zou zijn met de scores die hij heeft gegeven of de scores niet worden gemotiveerd.

- 3.4.3.1. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de argumentatie van de appellante niet opgaat. De door de Dienst weerhouden score voor de items transfer en verplaatsingen en Toiletbezoek werd passend ingeschaald op basis van de verklaringen van de verzekerde zelf, bevestigd door de huisarts. Hierbij dient te worden opgemerkt dat voor het item toiletbezoek de meest gunstige score voor de verzekerde werd weerhouden.
- 3.4.3.2. Terecht stelt de geïntimeerde dat voor het item transfer de score 2 de enige juiste is nu de verzekerde zich kan verplaatsen, weliswaar met behulp van een rolstoel.
- 3.4.3.3. De tenlastelegging wat deze verzekerde betreft werd correct weerhouden.
- 3.4.4. Wat de verzekerde G... betreft stelt de appellante dat door haar terecht een forfait A werd toegekend. De appellante is van oordeel dat de verklaringen van de verpleegkundigen en de verzekerde gelijklopend zijn en dat de huisarts van de verzekerde zelf niet eens werd ondervraagd. De appellante wijst ook op de delicate materie van de incontinentie.
 - 3.4.4.1. Terecht werd in de bestreden beslissing van de Kamer van Eerste aanleg vastgesteld dat appellante deze verzekerde in de litigieuze periode zelf slechts een score van 2 heeft toegekend voor het criterium "transfer en verplaatsing".
 - 3.4.4.2. Wat de score voor het item "toiletbezoek" betreft kan aan de hand van de eigen verklaring van de zorgverlener, mevrouw I... worden vastgesteld dat de opgegeven score van 3 niet overeenstemt met de werkelijkheid. Uit die verklaring (zie proces-verbaal van verhoor) blijkt dat de verzekerde alleen naar het toilet kon stappen.
 - 3.4.4.3. Terecht heeft de Kamer van Eerste Aanleg dan ook geoordeeld dat deze verzekerde in de litigieuze periode niet voldeed aan de voorwaarden van het forfait A ("afhankelijk wegens het criterium transfer en verplaatsingen en/of het criterium toiletbezoek (score 3 of 4).

- 3.4.4.4. De tenlastelegging is dan ook genoegzaam bewezen voor de aangerekende prestaties wat deze verzekerde betreft.
- 3.4.5. Wat de verzekerde H... betreft stelt de appellante dat de betrokken huisarts van de verzekerde, dokter J..., geen kennis zou hebben gekregen van de richtlijnen bij het gebruik van de Katz-schalen en dat zijn verklaring in strijd is met de scores die hij heeft gegeven of de scores niet of onvoldoende werden gemotiveerd.
 - 3.4.5.1. Terecht werd in de bestreden beslissing van de Kamer van Eerste aanleg vastgesteld dat appellante deze verzekerde in de litigieuze periode zelf slechts een score van 2 heeft toegekend voor het criterium “transfer en verplaatsing”.
 - 3.4.5.2. De Kamer van Beroep is daarentegen van oordeel dat zowel voor het item toiletbezoek als continëntie op basis van de verschillende evaluaties van de verpleger-inspecteur zelf als de betrokken huisarts, dokter J... dat de scores voor die items zwaar werd opgedreven door appellante. De Kamer van Beroep stelt vast dat de betrokken huisarts in zijn verklaring duidelijk stelt dat hij al vijf jaar huisarts is van deze verzekerde en dan ook een correcte inschatting kan geven van de Katz-schaal.
 - 3.4.5.3. Daarenboven werd in de bestreden beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg terecht opgemerkt dat uit de verklaring van de hoofdverpleegkundige zelf, K..., kan worden afgeleid dat de scores werden overschat omdat de verzekerde zelf apathisch is. Fysiek is de verzekerde meer in staat dan hetgeen werd opgegeven.
 - 3.4.5.4. Voor de periode van 7 januari 2009 tot 31 augustus 2009 kon dan ook geen forfait A worden aangerekend voor deze verzekerde. De tenlastelegging werd in de bestreden beslissing terecht weerhouden.
- 3.4.6. De Kamer van Beroep is van oordeel dat alle tenlasteleggingen genoegzaam bewezen zijn aan de hand van de verschillende processen-verbaal van vaststelling en weergegeven in de gevalsbespreking.

3.5. De administratieve geldboete

- 3.5.1. De Kamer van Beroep gaat niet in op de vraag van de appellante om geen administratieve geldboete op te leggen.
- 3.5.2. Terecht wijst de geïntimeerde op de ernst van de feiten. Bij verschillende verzekerden werd overgeschoord door de appellante. Er werd voor 11.367,19 € ten onrechte aangerekend aan de ziekteverzekering.
- 3.5.3. De Kamer van Beroep wijst ook op het feit dat de door de Kamer van Eerste Aanleg opgelegde geldboete licht is in vergelijking met de vroegere boetes van vóór de inwerkingtreding van het Sociaal Strafwetboek.
- 3.5.4. De Kamer van Beroep ziet dan ook geen enkele reden om de opgelegde geldboete met uitstel op te leggen.

3.6. Besluit

- 3.6.1. Alle grieven van de appellante worden verworpen. Het hoger beroep is volledig ongegrond.
- 3.6.2. De bestreden beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg wordt dan ook volledig bevestigd.

*
* *

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Recht doende op tegenspraak.

Ontvangt het hoger beroep doch verklaart het ongegrond.

Bevestigt dienvolgens de bestreden beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg dd. 22 oktober 2014 in al haar onderdelen.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 14 december 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- De heer Vincent DOOMS, Voorzitter van de Kamer van beroep;
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Vincent DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent DOOMS, magistraat-Voorzitter, en dokter Marc DUBOIS en dokter Eva TRAEY, leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mieke PEETERS en mevrouw Ingrid NOLIS, leden voorgedragen door de representatieve verenigingen van de verplegingsinrichtingen; de leden-geneesheren en leden-verpleegkundigen hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.

